

MĘŻOŁOŹNIK (1) *sb m*

D pl mężoło(ż)nik(o)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pederasta:

W połączeniu szeregowym: Wiedząc to/ iż śpráwiedliwemu zakon nie położon/ lecz bezzakonnym/ y niepośłufnym/ niezbożnym y grzesznym/ nienabożnym y śprofnym/ oycá morderzom/ y mátek morderzom/ mężoboycom/ Porubnikom/ mężołożnikom [masculorum concubitoribus] fkotołożnikom/ łgarzom/ krzywoprzyśiężcom/ y iesli co inego zdrowey náuce śprzeciwia fię. BudNT 1.Tim 1/10; [BudUrząd 65v].

MM